

Frälsningen tillhör vår Gud.

Upp. 7:10

Så har Guds folk bekänt i alla tider. De har erfarit, att deras frälsning är helt och hållet Guds verk, inte till någon del deras eget.

Vem av oss skulle ha förstått, att vi behövde frälsas från våra synder, när vi alla av naturen älskar synden? Eller hur skulle vi kunna tänka, att vi behöver ett nytt sinne, när vi inte förstår hur onda vi är?

Vi, som av naturen enligt aposteln är döda i överträdelser och synder (Ef. 2:1,5), kan inte av oss själva skapa andligt liv i oss. Vi kan inte göra oss goda eller kärleksfulla eller gudfruktiga, då vi saknar viljan till sådant. Ett ont träd kan ju inte frambringa goda frukter.

Det är vår lycka, att Gud både tog initiativet till vår frälsning och utförde den genom sin Son - helt utan vår medverkan. Långt innan vi fanns till bar och borttog Jesus våra synder.

Sedan döpte Gud oss till personlig delaktighet av Jesu verk och födde oss till andligt liv i sin gemenskap.

Vidare kommer han till oss genom evangeliets predikan mitt i vårt otrostillstånd och tändar tron i oss med budskapet om att våra synder redan är oss förlättna på grund av Jesu verk.

När han så har tagit oss in i sitt rike och gett oss kunskapen om nåden i Kristus följer han oss med sin Ande och stöder tron med evangeliet.

Det är nödvändigt för oss, att han själv uppehåller tron i oss med sitt ord, eftersom ingen människa kan bevara sig själv i tron. Aposteln Petrus säger, att vi bevaras i tron med Guds makt (Petr. 1:5), nämligen via hans Ord, som både skapar och uppehåller tron.

Det är befriande att veta, att Gud har planerat för oss i förväg och kommer att följa oss genom livet. Vi får tryggt lägga vårt liv i den Allsmäktiges hand och vara förvissade om att han bär oss och bevarar oss i Sanningen intill änden.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger:

I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, som jag förtröstar på.

Hans trofasthet är sköld och skärm.

Psalt. 91:1,2,4